

Νεανικά Σαλπίσματα

Μηνιαίο Ηλεκτρονικό Περιοδικό
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

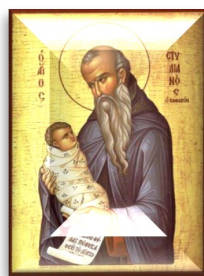
Όσιος Στυλιανός ο Παφλαγόνας

Η μνήμη του Αγίου Στυλιανού εορτάζεται στις 26 Νοεμβρίου.

Διαβάσαμε κάπου:

Ενώ κάθεται στο σπίτι σου, έρχεται ο φτωχός να σου πουλήσει τον Παράδεισο και σου λέει: "Δώσε μου λίγο ψωμί και πάρε τον Παράδεισο. Δώσε μου ένα ρούχο και πάρε την βασιλεία των Ουρανών. Δώσε μου λίγα χρήματα και πάρε την χαρά των Αγγέλων". Γι' αυτό κι εσύ δώσε λίγο ψωμί. Δεν έχεις ψωμί; Δώσε χρήματα. Δεν έχεις χρήματα; Δώσε ρούχα. Δώσε ένα ποτήρι νερό. Δώσε ένα πιάτο φαγητό. Δώσε λίγο λάδι. Δώσε κάτι. Μόνο δώσε. Δώσε και αγόρασε τον Παράδεισο! Ντύσε το Χριστό για να σε ντύσει κι εσένα την ημέρα της Κρίσεως. Σκέπασε Τον στο πρόσωπο του γυμνού αδελφού σου, για να σε σκεπάσει κι εσένα εν ημέρα Κρίσεως. Ω αγία ελεημοσύνη! Δίνεις έλεος και παίρνεις έλεος χλιοπλάσιο και τώρα και τότε και πάντοτε.

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος

Ο Άγιος Στυλιανός γεννήθηκε στην Παφλαγονία της Μικράς Ασίας, μεταξύ του 400 και 500 μ.Χ. Ήταν ευλογημένος από την κοιλιά της μητέρας του ακόμη. Όσο μεγάλωνε τόσο με την χάρη του Θεού γινόταν κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος. Από την παιδική του ηλικία έδειξε τα σπάνια προτερήματα της αγιασμένης ζωής του. Τρεις στόχους έβαλε για σκοπό του να επιτύχει ως μοναχός: την ακτημοσύνη, την αγνότητα και την υπακοή. Τους τρεις αυτούς στόχους τους πέτυχε. Την ακτημοσύνη του την είδαμε. Δεν κράτησε για τον εαυτό του από την περιουσία του τίποτε απολύτως. Ούτε φρόντισε ν' αποκτήσει ποτέ στη ζωή του κάτι τι και αυτός. Έζησε με φτώχεια και τελεία ακτημοσύνη. Ο Θεός βράβευσε το ιερό του αίσθημα και του έδωσε τη θαυματουργική δύναμη να θεραπεύει τα ασθενικά παιδιά. Μητέρες από κοντινά και μακρινά μέρη, με φορτωμένα στους ώμους ανάπηρα και άρρωστα παιδιά έτρεχαν, με πόνο και πίστη, κοντά στον Άγιο για να ζητήσουν την θεραπεία των παιδιών τους. Μέρες ολόκληρες βάδιζαν μέσα σ' έρημα μέρη,

για να βρουν τη δοξασμένη από τον Θεό ασκητική σπηλιά του Αγίου Στυλιανού. Και όταν έφθναν εκεί, με δάκρυα στα μάτια έπεφταν στα πόδια του Γέροντα ασκητή, δόξαζαν τον Θεό, που τον συνάντησαν, και τον παρακαλούσαν να γιατρέψει τα παιδιά τους. Ο Άγιος Στυλιανός γεμάτος καλοσύνη και συμπόνοια έπαιρνε τ' άρρωστα νήπια στα χέρια του και με μάτια δακρυσμένα παρακαλούσε τον Θεό να τα γιατρέψει. Δοξολογούσε κι' εκείνος ακατάπαυστα το Άγιο Όνομά Του και Τον ευχαριστούσε για τα θαύματα αυτά, που τον αξίωνε να κάνει. Έπειτα, γεμάτος τους πολυς έτρεχε στον Άγιο Στυλιανό, για να τον παρακαλέσει να γιατρέψει από κάποια ασθένεια τα Ο Άγιος απέκτησε φήμη ως θαυματουργός, διότι έκανε τους άτεκνους εύτεκνους, με την προσευχή του, αφού πολλές στείρες γυναίκες τεκνοποιούσαν. Πολλοί, μάλιστα, καλοί Χριστιανοί και μετά την κοίμησή του, επικαλούμενοι το όνομα του Αγίου και ζωγραφίζοντας σαν τάμα την εικόνα του, απέκτησαν παιδιά. Όλοι τον έβλεπαν σαν πρότυπο αγίας ασκητικής ζωής. Όταν έφθασε σε βαθιά γεράματα,

έστειλε ο Θεός τους Αγγέλους Του και πήραν την αγία του ψυχή, για να την αναπαύσουν από τους πολύχρονους κόπους, τις στερήσεις και τη σκληρότητα της ασκητικής ζωής. Κοιμήθηκε, λοιπόν, ο Άγιος πλήρης ημερών και αρετών. Πού τον έθαψαν, δεν γνωρίζουμε, ούτε διασώθηκαν άλλα στοιχεία από την κουρασμένη και αγιασμένη ζωή του. Έμεινε, όμως, το όνομά του. Τον σέβεται και τον τιμά όλη η Ορθόδοξη Χριστιανοσύνη. Τον επικαλούνται στις ανάγκες τους και προπάντων για τα άρρωστα παιδιά τους. Κτίζουν στο όνομά του μεγαλοπρεπείς Ναούς. Τα θαύματα του Αγίου συνεχίζονται και μετά την κοίμησή του. Και σήμερα ο Άγιος Στυλιανός εξακολουθεί να είναι προστάτης των παιδιών. Λένε, μάλιστα, ότι το όνομά που προέρχεται από το ρήμα «στυλώνω», δηλαδή ο Άγιος «στηρίζει την υγεία των παιδιών». Ο Άγιος εικονογραφείται με ένα νήπιο σπαργανωμένο στην αγκαλιά του, που συμβολίζει ότι είναι ο προστάτης των νηπίων. (Παναγιώτης Κ.)

Άπολυτίκιον

Ύμνος γ'. Θείας πίστεως.

Στήλη έμψυχος τής έγκρατειάς, στύλος άσειστος τής έκκλησίας, Στυλιανέ, άνεδείχθης, μακάριε. Τόν γάρ σόν πλοῦτον σκορπίσας τοῖς πένησιν, έν ούρανοῖς έκομίσω τόν άφθαρτον, και έγκρατεία και πόνοις, πανόλβιε, χάριν εἴληφας νηπίων προστάτης γενόμενος και φύλαξ νεογνών άπροσμάχητος.

Περιεχόμενα τεύχους:

Άγιος Στυλιανός	1
ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;	2
Για να βρεις την χαρά...	2
Όταν το τραύμα γίνεται ευλογία	3
“Πάτερ, εγώ δεν θα ξαναέλθω στην	3
«ΣΥΜΒΟΛΑ»:	4
Η συμμετοχή όλων των ηλικιών στην	4

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;

Ο Χριστός είναι η χαρά, το φως το αληθινό, η ευτυχία! Ο Χριστός είναι η ελπίδα μας! Η σχέση με τον Χριστό είναι αγάπη, ενθουσιασμός, λαχτάρα του βίου! Ο Χριστός είναι το παν! Είναι έρωτας αναφαίρετος. Ο έρωτας του Χριστού. Από εκεί πηγάζει η χαρά. Χριστιανός είναι αυτός που έχει τη ζωή του Χριστού και όχι αυτός που κάνει καλά έργα μόνο, γιατί καλά έργα κάνει και κάποιος που δεν είναι χριστιανός.

Και τη ζωή του Χριστού την αποκτά ο άνθρωπος με τη συμμετοχή του στη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας και ιδιαίτερα στη θεία Λειτουργία. Πνευματική ζωή δεν σημαίνει καλή συμπεριφορά, αλλά παρουσία του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του ανθρώπου. Η βίωση της αλήθειας της Ορθοδοξίας θα μας μάθαινε να βλέπουμε τον Θεό στο πρόσωπο των αδελφών μας, να σεβόμαστε τον κόσμο σαν δώρο του Θεού, να στραφούμε από

την επιφάνεια στο βάθος της ύπαρξής μας, θα μας οδηγούσε στην ανεύρεση ενός νέου, κοιντικού και αγαπητικού τρόπου ζωής. Αυτή θα ήταν η μόνη αληθινή επανάσταση που θα μπορούσε να αλλάξει τη μορφή και τη ζωή του τόπου μας και του κόσμου όλου. Η μόνη αλήθεια που θα μπορούσε να νοσηματοδοτήσει τη ζωή, η μόνη διέξοδος στον σημερινό αδιέξοδο κόσμο.

Μακαριστός Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης Παύλος

Επιμέλεια κειμένου: Θεοφάνης Ξ.

Για να βρεις την χαρά...

Πληροφορίες στο
2130184431

κάνε κλικ στην εικόνα

Για να βρεις την χαρά στη ζωή σου, χρειάζεται να βρεις την ειρήνη. Και για να ειρηνεύσεις απαραίτητη προϋπόθεση είναι να ισορροπήσεις. Εάν ζεις με ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής, έχοντας συγκεκριμένες συνήθειες, συναναστρεφόμενος συγκεκριμένους ανθρώπους και βλέπεις ότι κάτι απ' όλα αυτά ή ένας συνδυασμένος κάποιων απ' αυτών σου δημιουργεί ανισορροπία συναισθηματική, ψυχολογική, πνευματική, τότε χρειάζεται να πάψεις να τα έχεις στην ζωή σου. Ναι, χρειάζεται αλλαγή εάν νιώθεις δυστυχισμένος με την ζωή σου. Μην περιμέ-

νεις να ζεις όπως πριν και ως δια μαγείας ξαφνικά θα γίνεις ευτυχισμένος. Για να βρεις την χαρά χρειάζεται θυσιές. Είναι μια επώδυνη διαδικασία κατά την οποία ό,τι μέχρι σήμερα θεωρούσαμε «απαραίτητο» στην ζωή μας, αλλά μας έβλαπτε, να φύγουμε μακριά του· είτε είναι πρόσωπο, είτε αγαθό, είτε αντικείμενο, είτε κάποια συνήθεια. Εάν δεν το κάνουμε αυτό, τότε αργά ή γρήγορα θα ξαναγυρνάμε στα ίδια και χειρότερα. Επειδή συνηθίσαμε σε ένα τρόπο ζωής μέχρι σήμερα, δεν σημαίνει ότι «έτσι πρέπει» να συνεχίσουμε να ζούμε, εάν διαπιστώνουμε ότι δεν

έχουμε ειρήνη και χαρά. Θέλει τόλμη και αποφασιστικότητα. Θέλει σύνεση και θάρρος. Αλλά θέλει και αυτομεμνία, ώστε να δούμε εάν όντως φταίει για την δυστυχία μας κάποιος εξωτερικός παράγοντας (που αναφέραμε) ή μήπως το πρόβλημα το έχουμε εμείς. Τότε χρειάζεται μετάνοια, ταπείνωση και απλότητα. Να μπούμε στην διαδικασία να αντληθούμε τα βαθύτερα προσωπικά αιτία της κατάστασής μας και να ζητήσουμε βοήθεια.

Ανδρέας (κοφινάς)

Όταν το τραύμα γίνεται ευλογία... (σκέψεις εξ αφορμής της εορτής του αγίου Νεκταρίου)

«Δεν μπορείς να ελέγξεις το είδος της κριτικής που θα έχεις

αλλά μπορείς να ελέγξεις τον τρόπο που θα αντιδράσεις...»

Austin Kleon. Αισθάνομαι ότι αυτό ακριβώς έπραξε ο άγιος Νεκτάριος. Δηλαδή ο τρόπος με τον οποίο αντέδρασε όχι απλά στην κριτική αλλά στις συκοφαντίες, δηλ, στην παθολογική και αρρωστημένη μορφή της «κριτικής», ήταν τέτοιος που μεταμόρφωσε μια καταφανή αδικία σε ευλογία και πηγή αγιασμού.

Ξέρετε το μυστικό των αγίων, που δυσκολευόμαστε εμείς να εφαρμόσουμε στην ζωή μας, είναι ακριβώς αυτό, ότι δια της Χάριτος, αποδέχονταν και μεταμόρφωναν την πληγή, το τραύμα και το

άδικο της ζωής, σε δοξολογία, ευχαριστία και δρόμο κοινωνίας με τον βαθύτερο εαυτό τους και τον Θεό. Αυτό έπραξε ο άγιος Νεκτάριος. Ίσως είναι ο περισσότερο συκοφαντημένος άγιος της εποχής μας. Κι όμως, όλο αυτό το κακό το μεταλλάσσει σε καλό. Πώς; Με το να μην αποδεχθεί τον σκοπό του κακού και των ανθρώπων του, που δεν είναι άλλος από το να ακυρώσει και να ματαιώσει την ζωή μέσα μας.

Ο κακός θέλει να σε βλέπει να υποφέρεις, να απογοητεύεσαι, να εγκαταλείπεις και να φτάνεις στην απόγνωση, δηλαδή στην κόλαση. Ο κακός χαίρεται όταν σε βλέπει να πεθαίνεις, δηλαδή να μην ζεις το δώρο της ζωής.

Ο άγιος Νεκτάριος δεν θα τους κάνει αυτή την χάρη. Με την δύναμη της πίστεως στον Θεό αλλά και την αδιαφορία του για τον

ανθρώπινο έπαινο, δεν θα παίζει το παιγνίδι των κατηγορών του. Δεν ακυρώνει την ζωή του, δεν καταθέτει τα όπλα, και το κυριότερο δεν θα τους αφήσει να αναστείλουν εντός του την χαρά του Πνεύματος. Δεν θα παίζει το ρόλο του κακόμοιρου και αδικημένου. Όχι. Θα σταθεί πιο πάνω από το τραύμα.

Σαφέστατα και η αγία ευαίσθητη καρδιά του πονάει, αλλά δεν θα μείνει εκεί. Αγκαλιάζει την δοκιμασία του και μαζί με τον σταυρό του επιμένει να ζει προς δόξα του Θεού και της εκκλησίας του. Δεν περιμένει να πάνε όλα καλά για να ζήσει. Δεν τρέφει αυταπάτες ότι θα τελειώσουν ποτέ τα βάσανα και οι καημοί, γι' αυτό δεν περιμένει να κοπάσει το κύμα αλλά μαθαίνει να κολυμπά ακόμη και μες στις τρικυμίες.

Ο άγιος Νεκτάριος, επιλέγει παρά τις σκιές που έρχονται στον ορίζοντα της ζωής του, να κοιτά το φως πίσω από τα σύννεφα, το μπλε στο βάθος του γκριζου. Αυτή ήταν η τέχνη των αγίων, να μεταλλάσσουν το τραύμα σε ευλογία.

π. Α. Μ

“Πάτερ, εγώ δεν θα ξαναέλθω στην εκκλησία”

Ένας νεαρός είπε στον ιερέα: -Πάτερ, εγώ δεν θα ξαναέλθω στην εκκλησία. Ο ιερέας τον ρώτησε ποιος είναι ο λόγος. Ο νεαρός του απάντησε: Εδώ βλέπω μία γυναίκα που κουτσομπολεύει μίαν άλλη, ο διπλανός μου κοιμήθηκε, ο άλλος δεν διαβάξει καλά και οι ψάλτες μαλώνουν καμιά φορά. Την ώρα της Λειτουργίας κάποιος άλλος ασχολείται με το κινητό του, για να μην πω

για την εγωιστική τους συμπεριφορά όταν φεύγουν από τον ναό... Του λέει ο ιερέας: - Έχεις δίκιο. Πριν όμως εγκαταλείψεις οριστικά την εκκλησία, κάνε μου σε παρακαλώ μία χάρη. Πάρε αυτό το ξέχειλο καντήλι και κάνε τον κύκλο του ναού τρεις φορές χωρίς να χύσεις ούτε μία σταγόνα λάδι. Μετά μπορείς να φύγεις. «Μόνο αυτό;» Εντάξει, είπε ο νεαρός. Έκανε τους τρεις γύρους όπως ζήτησε ο ιερέας. Αφού τελείωσε είπε: -Πάτερ, το έκανα. Ο ιερέας τον ρώτησε:

-Όταν έκανες τον γύρω του ναού, πρόσεξες κάποιο άτομο να κουτσομπολεύει κάποιον; -Όχι. -Είδες κάποιον να ασχολείται με το κινητό του; -Όχι. -Ξέρεις γιατί; Ήσουν συγκεντρωμένος στο καντήλι για να μην χύσεις το λάδι. Έτσι λοιπόν είναι και στην ζωή μας. Όταν οι καρδιές μας συγκεντρώνονται στον Χριστό, δεν έχουμε χρόνο να κοιτάξουμε τα λάθη των άλλων. Αυτοί που εγκαταλείπουν την Εκκλησία εξαιτίας των συναμαρτωλών αδελφών τους, με βεβαιότητα δεν μπήκαν σε αυτήν για τον Χριστό.

Γιώργος Κ.

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ;

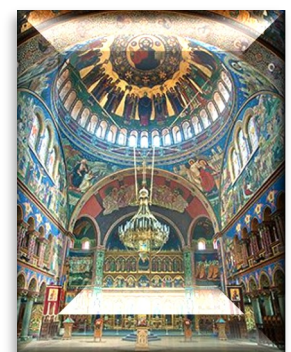
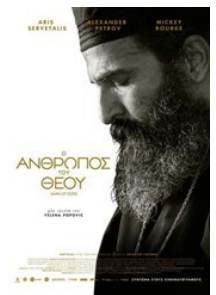

BIBLIA ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ 79- JOSEPH ROTH, «ΙΩB- η ιστορία ενός απλού ανθρώπου». Μετάφραση Μαρία Αγγελίδου, εκδόσεις ΑΓΡΑ

Αξίζει να το διαβάσετε!

αποσπάσματα διαβάσαμε στις συναντήσεις μας

Ο Άνθρωπος του Θεού

πρεσβ. Αντώνιος Αρ. Μπεζαΐτης
 Εφημέριος Ιερού Ναού Αγίου
 Στυλιανού Γκύζη
 Συνεργάτης Ιδρύματος Νεότητας και
 Οικογένειας
 Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών
 2106401469 / 6977387010
antoniosbezaz@yahoo.gr
 Τεχνική Επιμέλεια: Σπυριδούλα
 Άννα Μπεζαΐτη - πρεσβυτέρα
annabezaiti@yahoo.gr
 Επιμέλεια Κειμένων: Ομάδα Νέων
 και Πνευματικών Τέκνων
 ISSN:2732-8953
 «Εγώ... Εσύ... ο ΧΡΙΣΤΟΣ...
 και η καθημερινότητά μας»

κάνε κλικ στον σύνδεσμο

«ΣΥΜΒΟΛΑ»: το νέο επιτραπέζιο παιχνίδι για μικρούς και μεγάλους!

Τα «ΣΥΜΒΟΛΑ» είναι το νέο επιτραπέζιο παιχνίδι με κάρτες για μικρούς και μεγάλους! Αποτελεί ένα σύγχρονο και χρήσιμο εργαλείο στα χέρια του γονέα, του εκπαιδευτικού, του κατηχητή, μέσω του οποίου τα παιδιά και οι νέοι μπορούν να προσεγγίσουν με ευχάριστο, παιδαγωγικό και προσιτό τρόπο τους συμβολισμούς και τις αλήθειες της Ορθόδοξης πίστης μας. Παράλληλα, μέσα από το παιχνίδι, μπορούν να μάθουν να λειτουργούν ομαδικά ακολουθώντας κανόνες και να ενισχύουν τις δεξιότητές τους. Δημιουργήθηκε με τις ευλογίες του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μας κ.κ. Ιερωνόμου Β', ενώ το επιμελήθηκε ομάδα Θεολόγων και Κατηχητών, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Νεότητας και Οικογένειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Για παραγγελίες και όποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνιση, υπάρχει η δυνατότητα επικοινωνίας στο τηλέφωνο 213 0184431 (κα Τριανταφυλλιά Γαβριήλ) και στο mail: katixisi@neotita.gr.

Σπυριδούλα – Άννα Μπεζαΐτη (πρεσβυτέρα)

Η συμμετοχή όλων των ηλικιών στην Επανάσταση του '21...

Η ηλικία μικρό ρόλο παίζει, όταν η καρδιά φουντώνει από πίστη στην αιωνιότητα και αγάπη στη πατρίδα. Τότε ο γέρος συμπεριφέρεται σαν νέος. Ενώ ο νέος που δεν πιστεύει σε τέτοια ιδανικά, πιο γέρος και από τον πιο γέρο μπορεί να αποδειχθεί. Από τους μεσήλικες και γέροντες, όσοι είχαν δυνάμεις να κρατήσουν όπλα, πολεμούσαν κοντά στα παλληκάρια. Αλλά και οι άλλοι βοηθούσαν στην ετοιμασία της πυρίτιδος, έφτιαχναν βόλια, μετέφεραν τροφές.

Ιδιαίτερος στις πολιορκίες οι γέροντες ήταν δίπλα στους πολεμάρχους στις τάπιες. Κι αυτοί ανατίναζαν συχνά πυριτιδαποθήκες, όπως ο γέροντας Καψάλης στο Μεσολόγγι. Όταν οι Αραπάδες περικύκλωσαν την αποθήκη, ο γενναίος Καψάλης, κρατώντας στα χέρια ένα δαυλό αναμμένο, μάζεψε τριγύρω του τους Έλληνες, που

έτρεξαν εκεί για να σωθούν, σήκωσε τα μάτια του στον Ουρανό και λέγοντας «Μνήσθητι μου Κύριε.», έβαλε φωτιά στα βαρέλια με το μπαρούτι και τινάχθηκαν στον αέρα.

Κι ένας παλαιός Μεσολογγίτης αξιωματικός ο Αποστόλης Τζαλαχάς, αρματολός από έφηβος, γέρος πια και άρρωστος, επειδή δεν μπορούσε να ακολουθήσει στην έξοδο, ξεζώστηκε τα όπλα του και τα παρέδωσε στον ανιψιό του Γεώργιο Σειζην.

- Παιδί μου, του είπε, από μικρός κλέφτης και αμαρτωλός αυτά εκέρδισα. Πάρε τα. Δεν τα εντρόπιασα πουθενά. Τα γόνατα μου δεν βαστούν να τρέξω τόσον κάμπο και τόσον ανήφορο. Σου τα δίνω με την ευχή μου. Εγώ πια θα μείνω να πεθάνω εδώ, όπου θα πλέψη το μοσχάρι στο αίμα!

Σε μια έφοδο των Τούρκων εναντίον του Ελληνικού στρατοπέδου στη Με-

θώνη, σκοτώθηκε και ο Τριφύλιος Δημήτριος Χαλαζονίτης. Ο πατέρας του που βρισκόταν στο στρατόπεδο του Νεόκαστρου, γέρος πια, μόλις πληροφορήθηκε το θάνατο του, είπε: - Άς πάη το παιδί μου στην ευχή μου. Δόστε μου τ' άρματα του να πιάσω εγώ τον τόπο του. Η ηλικία μικρό ρόλο παίζει, όταν η καρδιά φουντώνει από πίστη στην αιωνιότητα και αγάπη στη πατρίδα. Τότε ο γέρος συμπεριφέρεται σαν νέος. Ενώ ο νέος που δεν πιστεύει σε τέτοια ιδανικά, πιο γέρος και από τον πιο γέρο μπορεί να αποδειχθεί.

Ηλίας (Bro)

κλικ στην εικόνα